

رابطه بین ویژگی های شخصیت و خوداثربخشی با خودناتوان سازی و اهمالکاری تحصیلی دانش آموزان

حسین زعیمی^۱، عبدالخالق عثمانی^۲، پروین قانع احمدی^۳

^۱ دکتری مشاوره، دانشگاه آزاد تربت جام، تربت جام، ایران.

^۲ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد تربت جام، تربت جام، ایران.

^۳ کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه آزاد تربت جام، تربت جام، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین ویژگی های شخصیت و خوداثربخشی با خودناتوان سازی و اهمالکاری تحصیلی دانش آموزان بود. روش پژوهش حاضر از نوع طرح های همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان پسر مقطع متوسطه دوم شهرستان تربت جام که در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ بودند، که از این تعداد ۱۰۰ نفر از دانش آموزان پسر مقطع متوسطه دوم شهرستان تربت جام به روش نمونه گیری خوشه ای در چند مرحله ای انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده در این تحقیق، پرسشنامه شخصیتی پنج عاملی نئو، پرسشنامه اهمال کاری تحصیلی سولومون و راث بلوم (۱۹۸۹)، پرسشنامه خودناتوان سازی تحصیلی و پرسشنامه خوداثربخشی شرر و همکاران (۱۹۸۴) بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام استفاده شد و فرضیه ها مورد آزمون قرار گرفت و این نتایج حاصل شد: بین ویژگی شخصیتی روان رنجورخویی با خودناتوان سازی و اهمالکاری تحصیلی دانش آموزان رابطه مستقیم معنادار و بین ویژگی شخصیتی برونگرایی؛ انعطاف پذیری؛ دلبذیربودن؛ با وجدان بودن با خودناتوان سازی و اهمالکاری تحصیلی دانش آموزان رابطه معنادار معکوس وجود داشت. همچنین نتایج حاکی از رابطه منفی معنادار بین خوداثربخشی با خودناتوان سازی و اهمالکاری تحصیلی دانش آموزان بود.

واژه های کلیدی: ویژگی های شخصیت، خوداثربخشی، خودناتوان سازی تحصیلی، اهمالکاری تحصیلی